

[Lawaetz]

Det kniber også med at få fat på, hvem der rent administrativt skal foretage udvisningerne, for der bliver stadig administrative udvisninger. Er det TMU, eller hvem skal gøre det?

Set med vore øjne er det en fuldstændig forkert idé at dele disse opgaver mellem to ministerier, og det er måske det, man skulle hæfte sig allermost ved.

Jeg vil slutte med at sige, at vi finder, man er på vej til at lave noget forkert, og det er synd, når man skal vedtage en sådan lov, som gerne skulle virke adskillige år frem i tiden.

Birgith Mogensen (CD):

Både under første behandling af udlændingeloven den 2. februar 1983 og ved forhandlingerne om redegørelsen vedrørende indvandrerpolitikken den 21. april 1983 har CD udtalt sin positivitet med hensyn til bedre livsbetingelser og en retfærdig, lovfæstet retssikkerhed af alle flygtninge samt indvandrere, især fra de såkaldte tredjelande. De fleste af de regler, som nu skal stadfæstes i en udlændingelov, har i praksis længe fungeret nogenlunde tilfredsstillende i form af en række bekendtgørelser.

Som tidligere sagt skal vi nu ændre, tilføje og tilpasse disse bekendtgørelser og cirkulærer og derefter stadfæste resultatet i en udlændingelov, som alle parter og samfundet som helhed kan være tjent med.

Jeg mener, at de af justitsministeren udarbejdede ændringsforslag på alle punkter nu vil kunne danne en udlændingelovhelhed, som vil blive til gavn for alle implicerede parter i det danske samfund. Jeg finder, at alt og alle i denne sal er retfærdigt tilgodeset, og jeg synes, det er tidsspilde at gentage og yderligere definere hr. Hagen Hagensens og hr. Bjørn Elmquists begrundelser med hensyn til deres erklærede positivitet over for justitsministerens udmærkede ændringsforslag til udlændingeloven. Men helt specielt finder CD det meget tilfredsstillende, at vi langt om længe nu lovfæster, at såkaldte A- og B-flygtninge fremtidig skal behandles ens.

Som det fremgår af dette indlæg, kan CD uden betænkeligheder tilslutte sig justitsministerens lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med denne nye lov om udlændinges adgang til riget, som den gamle lov jo hedder, skal der efter – jeg kan vel sige snart 10 års diskussioner – ske afgørende ændringer. Jeg tror, man kan sammenfatte ændringerne til to store områder.

Det er helt afgørende, at retssikkerheden nu sikres for udlændinge og indvandrere. Jeg minder i denne forbindelse om, at EF i 1972 fastslog, at den daværende danske lovgivning var så brøstfældig, at EF måtte stille krav om, at der skete i hvert fald nogen forbedring, før vi kom ind. Der skete det mindst mulige, og det blev ikke engang administreret, uden at det må siges at have været i strid med loven. Det var spørgsmålet om en appelmyndighed ved udvisning.

Det, der nu må være opgaven for os her i folketinget, er at sikre, at en udlænding, der kommer her til landet, så hurtigt som det overhovedet er muligt for det danske samfund, uden at det tager skade, må sikres retten til at blive her, når han ønsker fortsat at bo i Danmark.

Det er klart, at vi ikke kan åbne vore grænser – jeg er også tilhænger af, at vi bevarer indvandrerstoppet, og at ikke enhver udlænding, der kommer her til landet og synes, her er rart, uden videre får ret til at blive her – men retssikkerheden må i alle tilfælde sikres for udlændingen, også selv om han ikke går over til at blive indvandrer.

I den forbindelse vil jeg gerne tage nogle punkter fra de socialdemokratiske ændringsforslag op. De socialdemokratiske forslag går på dette punkt med hensyn til retssikkerheden ikke tilstrækkelig vidt. Der er flere kritiske punkter, men jeg skal alene holde mig til at nævne to.

Det har været en bestræbelse for os alle i retsudvalget at nå frem til, at en udlænding, der er blevet indvandrer og har boet her en årrække, har sikkerhed for, at man ikke kan fratage vedkommende retten til at bo her i landet. 7 år er de fleste i udvalget samledes om – SF og VS har en overgang ønsket 2 år, men det øvrige udvalg har samlet sig om 7 år.

Når man har boet her i 7 år, skal man ikke kunne risikere at blive udvist, medmindre man er gået til angreb på selve samfundets sikkerhed: spionage og andre angreb mod statens sikkerhed er fortsat udvisningsgrund.